Polsko-czeskie pogranicze
Polsko-české pohraničí

Skala / Měřítko 1 : 60 000

1 0 1 2 3 km

Objaśnienia znaków • Vysvětlivky

- **Drogi ekspresowe; drogi ekspresowe w budowie** — Rychlostní silnice; rychlostní ve výstavbě
- **Drogi główne** — Hlavní silnice
- **Drogi drugorzędne** — Vedlejší silnice
- **Drogi lokalne; drogi inne** — Místní silnice; jiné silnice
- **Koleje ze stacjami** — Železnice se stanicemi
- **Stacje benzynowe; parkingi; lotniska** — Čerpací stanice; parkoviště; letiště
- **Tereny zabudowane; tereny przemysłowe; lasy** — Zastavěné plochy; průmyslové objekty; lesy
- **Zbiorniki wodne; rzeki; tereny podmokłe** — Jezera; řeky; mokřady
- **Źródła; wodospady** — Prameny; vodopády
- **Kościoły; kaplice** — Kostely; kaple
- **Kapliczki; krzyże przydrożne; krzyże pokutne** — Boží muka; boží kříže; smírčí kříže
- **Zamki; ruiny zamków; pomniki** — Hrady; zříceniny hradů; pomníky
- **Pałace i dwory; muzea** — Zámky; muzea
- **Fortyfikacje; inne obiekty zabytkowe; ruiny** — Opevnění; další historické budovy; zříceniny
- **Ciekawe obiekty krajoznawcze; pola bitew** — Zajímavé vyhlídkové objekty; bojiště
- **Hotele; inne noclegi** — Hotely; jiné ubytování
- **Schroniska; campingi** — Ubytovny; kempy
- **Szpitale; ośrodki zdrowia; informacja turystyczna** — Nemocnice; zdravotní střediska; turistické informace
- **Policja; straż pożarna; poczty** — Policie; hasiči; pošta
- **Wyciągi narciarskie; ośrodki narciarskie; stadniny koni** — Lyžařské vleky; lyžařská střediska; koňské stáje
- **Stadiony, boiska; baseny kąpielowe; miejsca odpoczynku** — Stadiony, sportoviště; bazény; odpočívadla
- **Punkty widokowe; leśniczówki** — Vyhlídková místa; hájovny
- **Wieże widokowe; inne wieże** — Rozhledny; další věže
- **Kamieniołomy; kopalnie** — Lomy; doly
- **Skałki; jaskinie** — Skály; jeskyně
- **Parki narodowe; parki krajobrazowe** — Národní parky; CHKO
- **Rezerwaty przyrody; pomniki przyrody** — Přírodní rezervace; přírodní památky
- **Szlaki narciarstwa biegowego** — Běžkařské tratě
- **Główny Sudecki Szlak Konny; inne szlaki** — Hlavní Sudetská Koňská Stezka; jiné stezky
- **Piesze szlaki turystyczne** — Turistické stezky
- **Trasy rowerowe; ścieżki dydaktyczne** — Cyklotrasy; naučné stezky
- **Punkty wysokościowe; przełęcze** — Výškové body; horské průsmyky
- **Granice: państw; powiatów; gmin** — Hranice: státy; okresů; obcí
- **KAMIENNA GÓRA** — Siedziby powiatów — Sídla okresů
- **Marciszów** — Siedziby gmin — Sídla obcí

ISBN: 978-83-8218-147-0

© Euro Pilot Sp. z o.o.
ul. St. Konarskiego 3; 01-355 Warszawa
tel./fax 22 664 50 91
e-mail: biuro@europilot.com.pl
www.europilot.com.pl

Polsko-české pohraničí

GMINA MIEJSKO-WIEJSKA LUBAWKA / OBEC LUBAWKA

Gmina leży na pograniczu Sudetów Zachodnich i Środkowych. Na jej terenie znajdują się fragmenty: wschodnich Karkonoszy (Grzbiet Lasocki), południowej części Kotliny Kamiennogórskiej (Wzgórza Bramy Lubawskiej i część Kotliny Krzeszowskiej) oraz południowa część Gór Kruczych i zachodnia część Zaworów.

Obec se nachází na pomezí Západních a Středních Sudet. Na jejím území nacházejí části: Východních Krkonoš (Lysečinský hřbet), jižní část Kamennohorské kotliny (Libavské sedlo a část Krzeszowského údolí), jižní část Vraních hor a západní část Závory.

Wzgórze Zadzierna i trasy wspinaczkowe oraz zbiornik Bukówka

Zadzierna (724 m n.p.m.) w Sudetach, to góruj-ące nad miejscowością Bukówka najwyższe wzniesienie wzgórz Bramy Lubawskiej. Ma ono kształt podłużnej kopuły ze stromymi zboczami. Na wypłaszczonym szczycie i zboczach widać wychodnie skalne. Wzniesienie porasta las świerkowy, a na szczyt prowadzą liczne szlaki turystyczne. Z myślą o turystach poszukujących ekstremalnych wyzwań, na Zadziernej powstały trasy wspinaczkowe. Na początku XX wieku, na przepływającej u jego podnóża rzece Bóbr, zbudowano zbiornik Bukówka chroniący Lubawkę przed powodziami. Akwen o powierzchni 199 ha stał się miejscem gniazdowania wielu gatunków ptaków wodnych, jak: perkozki, perkozy dwuczube i rzadkie perkozy rdzawoszyje, łabędzie nieme, krzyżówki, płaskonosy, cyranki, cyraneczki, żurawie i wiele innych. Zatrzymuje się tu wiele ptaków wędrownych, w tym: czaple białe, kormorany, gęsi zbożowe i białoczelne, kaczki świstuny, rożneice i gągoły. Obserwowano też: nury czarnoszyje i rdzawoszyje, bielika, kanie czarne, sokoły wędrowne i ostrogojady oraz co niezwykłe w tym miejscu gęsi tybetańskie, mewy obrożne i biegusy morskie. Okolice zbiornika zamieszkają bobry, które przyczyniają się do retencjonowania wody i odtwarzania naturalnego charakteru rzeki. Pojawiają się też wydry oraz nietoperze borowce wielkie i nocki rude. Zbiornik Bukówka udostępniany jest do wędkowania i rekreacji.

Wyvýšenina Zadzierna i horolezecké trasy a přehradní nádrž Bukówka

Zadzierna (724 m n.m.) v Sudetech, je nejvyšší vrchol pohoří Libavského sedla vypínající se nad obcí Bukówka. Má tvar podélné kopule se strmými svahy. Na náhorní plošině a svazích jsou viditelné skalní výchozy. Vyvýšenina je porostlá smrkovým lesem a na vrchol vede mnoho turistických tras. Pro turisty, kteří hledají extrémní výzvy, byly na Zadzierně vytvořeny horolezecké trasy. Na začátku 20. století, na řece Bobr tekoucí po jejím úpatí, byla postavena přehradní nádrž Bukówka na chránící Lubawku před povodněmi. Nádrž s plochou 199 ha se stala místem hnízdění mnoha druhů vodních ptáků, včetně potápek, chocholoušů a vzácných zrzohlávek, labutí němých, kachen divokých, břehoušů, čírek, jeřábů a mnoha dalších. Zastavuje se zde mnoho stěhovavých ptáků, včetně volavek bílých, kormoránů, husí běloukrých a běločelých, kachen mřňoukavých, rorýsů a lyskonohých, potápky černokrké a červenohrdlé, orli mořští, luňáci černí, sokoli stěhovaví a pro tuto lokalitu neobvykle husy tibetské, rackové chechtaví a jespáci mořští. Okolí nádrže zabydlují bobři, kteří se podílejí na zadržování vody a navrácení přirozeného charakteru řeky. Vyskytují se zde také vydry a netopýři, například vrápenci a noční ptáci. Nádrž Bukówka je k dispozici pro rybolov a rekreaci.

Domki Tkaczy w Chełmsku Śląskim i kościół Świętej Rodziny

Na wschód od Rynku znajduje się osiedle drewnianych domków z podcieni o konstrukcji zrębowej i ryglowej Zespół Dwunastu Apostołów, zbudowanych w czasie rozkwitu ówczesnego miasta w 1707 roku, na zlecenie opata krzeszowskiego Dominika Geyera. Mieszkali w tu tkacze Inu sprowadzeni z Czech. Przy ulicy Kamiennogórskiej zachował się jedyny ocalały z pożaru domek z osiedla Siedmiu Braci, zbudowany z inicjatywy krzeszowskiego opactwa w 1763 roku. Mieszkali tu tkacze adamaszku z Bawarii. Przy tej samej ulicy zachował się też dom tkaczy ręcznych z przełomu XVII i XVIII wieku z krucyfiksem na fasadzie. Przed II wojną światową działało w nim muzeum tkactwa, którego zbiory przejęło muzeum w Kamiennej Górze. Cennym zabytkiem Dolnego Śląska jest kościół Świętej Rodziny wzniesiony w 1343 roku, w latach 1670–1680 przebudowany przez opata krzeszowskiego Bernarda Rosę według projektu Marcina Allio. To wczesnobarokowa trójnawowa bazylika z prezbiterium. Wśród bogatego wyposażenia wyróżniają się: późnogotycka płaskorzeźba Koronacja Najświętszej Marii Panny, późnorenesansowa Pieta z około 1650 roku, drewniane figury ołtarza głównego z lat 1712–1713. Późnobarokowe tabernakulum, dzieło Józefa Lachela z 1771 roku, oraz w kaplicy obrazy olejne z XVIII wieku. Kościół i nieczynny cmentarz z nagrobkami z XVIII i XIX wieku, otacza mur z XVIII wieku z epitafiami. Renesansową plebanię z 1575 roku, z dekoracją sgraffitową na fasadzie, przebudowano w XVII wieku. Była w niej szkoła parafialna, w 1730 roku dobudowano bramę z dekorowanym portalem oraz barokową plebanię z portalem zdobionym herbem opatwa cystersów.

Tkalcovské domky v obci Chełmsko Śląskie a kostel Své rodiny

Východně od náměstí se nachází osada dřevěných domů s podloubím, dřevěnou kostrou a hrázděným komplexem Dvanácti apoštolů, který byl postaven v době rozkvětu města v roce 1707 na objednávku krzeszowského opata Dominika Geyera. Obývali ji tkalci Inu z Čech. V Kamennohorské ulici se dochoval jediný dům z osady Sedm bratří, který přežil požár, který byla postavena z podnětu křeszowského opatství v roce 1763. Žili zde bavorští tkalci damašku. Ve stejné ulici se dochoval také dům ručních tkalců z přelomu 17. a 18. století s křížem na fasádě. Před druhou světovou válkou zde bylo muzeum tkalcovství, jehož sbírky převzalo muzeum v Kamenné Hoře. Cennou památkou Dolního Slezska je kostel Své rodiny, postavený v roce 1343, přestavěný v letech 1670-1680 křeszowským opatem Bernardem Rosou podle návrhu Martina Allia. Jedná se o raně barokní trojlodní baziliku s presbytářem. Z bohatého mobiliáře vyniká pozdně gotický reliéf Korunování Panny Marie, pozdně renesanční Pieta z doby kolem roku 1650, dřevěné postavy na hlavním oltáři z let 1712-1713, pozdně barokní tabernákl, dílo Josepha Lachiela z roku 1771 a olejomalby z 18. století v kapli. Kostel a zrušený hřbitov s náhrobky z 18. a 19. století obklopuje zeď z 18. století s epitafy. Renesanční fara z roku 1575 se sgrafitovou výzdobou na fasádě byla v 17. století přestavěna. Sídlila zde farní škola a v roce 1730 byla přestavěna brána se zdobeným portálem a barokní fara s portálem zdobeným erbem cisterciáckého opatství.

Skocznia narciarska Krucza Skała w Lubawce

To położona na zboczu Kruczych Skał skocznia K-90, zbudowana w 1924 roku, modernizowana w latach 1984, 1997 i 2016. Ostatnie zawody odbyły się na niej w 2010 roku w ramach Ogólnopolskiej Olimpiady Młodzieży, kolejna olimpiada po modernizacji nie odbyła się z powodu braku śniegu. Rekord skoczni należy do Czecha Antoniego Hajka i wynosi 97,5 metry.

Skokanský můstek Krkavčí skála v Lubawce

Jedná se o můstek K-90 na svahu Krkavčích skal, postavený v roce 1924, modernizovaný v letech 1984, 1997 a 2016. Naposledy se zde konaly závody v roce 2010 v rámci celostátní olympiády mládeže, další olympiáda po modernizaci se kvůli nedostatku sněhu nekonala. Rekord můstku drží Čech, Antonín Hájek, a měří 97,5 metru.

Punkt widokowy na Kruczej Skale

Na szczycie Kruczej Skały (681 m n.p.m.) w Górach Kamiennych znajduje się punkt widokowy, na którym można odpocząć na ławkach. Roztacza się z niego piękna panorama na Bramę Lubawską, Karkonosze i okoliczne wzniesienia Gór Kruczych i Karkonoszy.

Vyhlídka na Krkavčí skále

Na vrcholu Krkavčí skály (681 m n. m.) v Kamenných horách se nachází vyhlídka, kde si můžete odpočinout na lavičkách. Nabízí krásný výhled na Libavské sedlo, Krkonoše a okolní kopce Vraních hor a Krkonoš.

Spękane Skały i trasy wspinaczkowe w Miszkowicach

Spękane Skały na zboczu wzgórza Stróże (711 m n.p.m.) porośniętego lasem bukowym, to około 200 metrowa skalna grzęda o wysokości sięgającej do 30 metrów. Skały można obejść ścieżkami lub wspiąć się na górę do punktów widokowych na Karkonosze i Góry Krucze. Potencjał wspinaczkowy Spękanych Skał to łącznie ponad 80 dróg wspinaczkowych o różnych stopniach trudności.

Popraskané skály a lezecké trasy v Miszkowicích

Popraskané skály (Pukłé skály) na svahu vrchu Stróže (711 m n. m.) porostlém bukovým lesem jsou přibližně 200 metrů dlouhý skalní ostroh se stěnami vysokými až 30 metrů. Skály lze obejít po stezkách nebo vystoupat na vyhlídky na Krkonoše a Vraní hory. Lezecký potenciál Popraskaných skal zahrnuje více než 80 lezeckých cest různých obtížností.

Panorama „worka okrzeszyńskiego" – kościół Narodzenia Najświętszej Marii Panny w Okrzeszynie oraz kościół św. Mateusza i karczma sądowa w Uniemyślu

Kościół w Okrzeszynie powstał około 1352 roku, dzisiejszy pochodzi z 1724 roku. To okazała jednonawowa budowla z kamienną wieżą zegarową i okrągłymi otworami okiennymi. W jego barokowym wnętrzu znajduje się ołtarz z XVII wieku oraz liczne drewniane figury z XVII i XVIII wieku. Ruiny barokowego kościoła w Uniemyślu stoją na niewielkim wzgórzu. Świątynia z 1750 roku, wzniesiona przez Józefa Antoniego Jentscha, wybitnego budowniczego z Dolnego Śląska, spłonęła w 1972 roku. Nieopodal znajduje się okazała drewniano-murowana karczma z II połowy XVIII wieku, konstrukcji wieńcowo-przystupowej. Była ona siedzibą sołtysów wsi, dziś mieści się w niej Sudecka Stacja Terenowa Klubu Przyrodników działająca na rzecz ochrony dziedzictwa przyrodniczo-kulturowego Sudetów.

Panorama „worka okrzeszyńskiego" – kostel Narození Panny Marie v Okrzeszynie a kostel sv. Matouše a soudní hostinec v Uniemyšli

Kostel v Okrzeszynie byl postaven kolem roku 1352, současný kostel pochází z roku 1724. Jedná se o působivou jednolodní budovu s kamennou věží s hodinami a kulatými okenními otvory. V jeho barokním interiéru se nachází oltář ze 17. století a četné dřevěné figury ze 17. a 18. století. Zřícenina barokního kostela v obci Uniemyšl stojí na malém kopci. Chrám z roku 1750, postavený významným dolnoslezským stavitelem Josefem Antoninem Jentschem, vyhořel v roce 1972. Nedaleko stojí impozantní dřevěný zděný hostinec z druhé poloviny 18. století, který má trámovou a pilířovou konstrukci. Dříve zde sídlilo vedení obce, dnes je zde umístěna Sudetská terénní stanice Klubu přírodovědců, působící v oblasti ochrany přírodního a kulturního dědictví Sudet.

GMINA MIEJSKA KAMIENNA GÓRA / MĚSTO KAMENNÁ HORA

Kamienna Góra to przemysłowo-handlowo-kulturalny ośrodek powiatu kamiennogórskiego i część aglomeracji wałbrzyskiej. Miasto położone jest nad rzeką Bóbr w Sudetach Środkowych, w centrum Kotliny Kamiennogórskiej będącej częścią Bramy Lubawskiej, oraz częściowo na stokach Czarnego Lasu i Gór Kruczych, będących częścią Gór Kamiennych.

Kamenná Hora je průmyslové, obchodní a kulturní centrum okresu Kamenná Hora a součást aglomerace Wałbrzych. Město leží na řece Bobr ve Středních Sudetech, v centru Kamennohorské kotliny, které je součástí Libavského sedla, a částečně na svazích Černého lesa a Vraních hor, které jsou součástí Kamených hor.

Ratusz

Wybudowany w latach 1904–1905 ratusz stanął w miejscu dawnej górnej bramy miejskiej. Urzęduje otwarcie odbyło się 30 listopada 1905 roku. Został zbudowany w stylu neorenesansowym według projektu architektów Richarda Gaze i Alfreda Böttchera. Na fasadzie zachodniej nad oknami umieszczono trzy głowy reprezentujące stany społeczne (kupca, rycerza i mieszczanina i chłopa), cztery personifikacje temperamentów (melancholik, flegmatyk, sangwinik, choleryk), herb miasta, daty budowy oraz przedstawienia alegoryczne Sławy i Sprawiedliwości. Wnętrze ratusza wypełnia klatka schodowa z dekoracją rzeźbiarską, polichromiami i dużym okiem witrażowym. Pierwotne wyposażenie zachowało się w sali witrażowej oraz gabinetach burmistrzów. Na wieży czas odmierza zegar z fabryki A. Eppnera ze Srebrnej Góry.

Radnice

Radnice byla postavena v letech 1904-1905 na místě bývalé horní městské brány. Slavnostní otevření se konalo 30. listopadu 1905. Byla postavená v novorenesančním stylu podle návrhu architektů Richarda Gaze a Alfreda Böttchera. Na západním průčelí jsou nad okny tři hlavy představující společenské třídy (obchodník, řemeslník a rolník), čtyři personifikace temperamentů (melancholik, flegmatik, sangvinik, cholerik), městský znak, datum výstavby a alegorická zobrazení Slávy a Spravedlnosti. Interiér radnice vypíňuje schodiště se sochařskou výzdobou, polychromií a velkou vitrází. Ve vitrážovém okle a kancelářích starosty se zachovalo původní vybavení. Na věži odbíjejí čas hodiny od A. Eppnera ze Stříbrné hory.

Sztolnia Arado – zaginione laboratorium Hitlera

Podziemne korytarze w Kamiennej Górze to spuścizna po górniczej i wojennej historii miasta. Dziś wiemy o istnieniu dziesięciu takich obiektów. Część z nich to dawne sztolnie wydobywcze i poszukiwawcze, inne specjalnie wydrążono, aby mieszkańcy mogli się schronić przed atakami lotniczymi w czasie II wojny światowej. Najbardziej znaną i najlepiej zachowaną jest sztolnia Arado. Prawdopodobnie pełniła funkcję schronu przeciwlotniczego. Niewykluczone, że zamierzano ulokować w niej fabrykę. Szczególne wrażenie robi hala o długości 55,5 m, szerokości 7 m i wysokości 5,2 m. W sztolni można zobaczyć m.in.: części latającej bomby V-1 i rakiety V-2 oraz maszyny szyfrującej Enigma. Zwiedzający mogą także obejrzeć jedyną w Polsce replikę samolotu Arado E555 typu latające skrzydło. Był to odrzutowy bombowiec dalekiego zasięgu tzw. „Amerikabomber". Model zbudowano w skali 1:1.

Štola ARADO – ztracená Hitlerová laboratoř

Podzemní chodby v Kamenné Hoře jsou dědictvím hornické a válečné historie města. Dnes víme o existenci deseti takových objektů. Některé z nich jsou bývalé důlní a průzkumné štoly, jiné byly speciálně vyhloubeny, aby se v nich obyvatelé mohli ukrýt před nálety během druhé světové války. Nejznámější a nejzachovalejší je štola Arado. Pravděpodobně sloužila jako protiletecký kryt. Je možné, že zde měla být umístěna továrna. Zvláště působivá je hala dlouhá 55,5 m, široká 7 m a vysoká 5,2 m. V galerii se nacházejí části letající bomby V-1, rakety V-2 a šifrovacího stroje Enigma. Návštěvníci si mohou prohlédnout také jedinou repliku létajícího křídla letounu Arado E555 v Polsku. Jednalo se o dálkový proudový bombardér, takzvaný „Amerikabomber". Model byl postaven v měřítku 1:1.

Kompleks zbrojeniowy w Antonówce

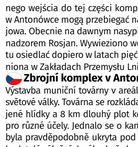

Budowę fabryki amunicji na terenie Antonówki prawdopodobnie rozpoczęto przed wybuchem II wojny światowej. Zakład zajmował powierzchnię ok. 70 hektarów. Dostępu broniły uzbrojone posterunki oraz okalające fabrykę ogrodzenie o długości 8 km. Na kompleks składało się ponad 70 naziemnych obiektów różnego przeznaczenia. Były to budynki biurowe, produkcyjne, techniczne i magazyny. Część infrastruktury prawdopodobnie ukryto pod ziemią. Dotąd nie odnaleziono żadnego wejścia do tej części kompleksu, ale badacze wojennych tajemnic przypuszczają, że sztolnie w Antonówce mogą przebiegać na trzech poziomach. Niegdyś do zakładu prowadziła bocznica kolejowa. Obecnie na dawnym nasypie znajduje się droga rowerowa. Po wojnie teren znajdował się pod nadzorem Rosjan. Wywieziono wówczas wyposażenie i maszyny. Polska ludność cywilna zaczęła się tu osiedlać dopiero w latach pięćdziesiątych XX w. Większość ówczesnych mieszkańców była zatrudniona w Zakładach Przemysłu Lniarskiego „Len". Mieściły się tu także magazyny.

Zbrojní komplex v Antonówce

Výstavba muniční továrny v areálu Antonowky začala pravděpodobně ještě před vypuknutím druhé světové války. Továrna se rozkládala na ploše přibližně 70 hektarů. Přístup do továrny chránily ozbrojené hlídky a 8 km dlouhý plot kolem továrny. Komplex se skládal z více než 70 nadzemních budov pro různé účely. Jednalo se o kancelářské, výrobní, technické a skladové budovy. Část infrastruktury byla pravděpodobně ukryta pod zemí. Vchod do této části komplexu se zatím nepodařilo najít, ale badatelé válečných záhad předpokládají, že štoly v Antonówce mohou mít tři úrovně. K továrně je vedla železniční vlečka. Dnes vede po bývalém náspu cyklostezka. Po válce bylo místo pod ruskou kontrolou. Vybaveni a stroje byly odvezeny. Polští civilisté se zde začali usazovat až v 50. letech 20. století. Většina tehdejších obyvatel byla zaměstnána v továrně na výrobu lnu „Len". Byly zde také sklady.

Zalew OWŚ

Ośrodek Wypoczynku Świątecznego jest położony w sercu miasta, to doskonałe miejsce do biegania, spacerów i odpoczynku. OWŚ jest także idealnym miejscem do wędkowania. W okresie letnim odbywają się tu największe wydarzenia kulturalne m.in. „Dni miasta".

Zálev OVČ

Centrum volného času se nachází v centru města a je skvělým místem pro běhání, procházky i odpočinek. OVČ je také ideálním místem pro rybaření. V létě se zde konají významné kulturní akce, například „Dny města".

Muzeum Tkactwa w Kamiennej Górze

Muzeum Tkactwa w Kamiennej Górze ma siedzibę w unikatowym kompleksie tkackim złożonym z barokowej kamienicy oraz trójskrzydłowej oficyny. W XVIII w. kamienica należała do rodziny Johanna Fischera, kupca zajmującego się handlem płótnem lnianym. Na początku XX w. budynek należał do loży masońskiej, o czym przypominają symbole (cyrkiel i węgielnica) umieszczone na fasadzie głównego budynku. W latach trzydziestych XX w. w Kamiennej Górze powstało muzeum regionalne. W 1969 roku instytucja otrzymała nazwę Muzeum Tkactwa Dolnośląskiego w Kamiennej Górze. Muzeum posiada bogatą kolekcję narzędzi do obróbki surowców włókienniczych. Zbiory muzeum obejmują: malarstwo sztalugowe, obrazy na szkle, rzeźbę z XIV-XIX w., grafiki, rzemiosło artystyczne. Prezentowane są tu eksponaty z Gabinetu Osobliwości założonego na początku XVIII w. przy kościele łaski (warcaby Napoleona I, strój Eskimosa, instrumenty muzyczne). Wśród przechowywanych numizmatów znajduje się tzw. skarb z Dębrznika – zbiór monet z XIV–XVI w.

Muzeum Tkalcovství v Kamenné Hoře

Muzeum tkalcovství v Kamenné Hoře se nachází v unikátním tkalcovském areálu, který se skládá z barokního čínžovního domu a trojkřídlé hospodářské budovy. V 18. století patřil nájemní dům rodině obchodníka s plátnem, Johanna Fischera. Na počátku 20. století patřila budova zednářské lóži, což připomínají symboly (kružítko a úhelník) umístěné na fasádě hlavní budovy. Ve 30. letech 20. století bylo v Kamenné Hoře založeno regionální muzeum. V roce 1969 byla instituce přejmenována na Dolnoslezské tkalcovské muzeum v Kamenné Hoře. Muzeum má bohatou sbírku nástrojů na zpracování textilních surovin. Sbírky muzea zahrnují: malby na stojanu, malby na skle, sochařství 14.-19. století, grafiku, umělecká řemesla. Jsou zde vystaveny exponáty z Kabinetu kuriozit zřízeného na počátku 18. století (dáma Napoleona I., eskymácký kostým, hudební nástroje). Mezi uloženými numismatickými předměty se nachází tzv. dębrznický poklad - sbírka mincí ze 14.-16. století.

Ścieżka rowerowa

Kamiennogórska trasa rowerowa liczy sobie ponad 8-kilometrów. Zbudowano ją na dawnym nasypie kolejowym. W granicach miasta ścieżka zaczyna się w rejonie Czadrowa. Biegnie do ul. Lubawskiej, następnie do ul. Jeleniogórskiej, dalej do ul.: Przemysłowej, Magazynowej i Towarowej. Tu trasa się rozgałęzia. Pierwsza odnoga biegnie wzdłuż ul. Bohaterów Getta, al. Lipowej i ul. Zamkowej do granicy miasta w kierunku Ptaszkowa. Druga odnoga prowadzi przez lasy do osiedla Antonówka. Kamiennogórska trasa rowerowa łączy się ze ścieżką rowerową wiodącą do malowniczego Krzeszowa.

Cyklosteza

Kamennohorská cyklosteza je dlouhá přes 8 kilometrů. Byla vybudována na bývalém železničním náspu. Na území města začíná stezka v oblasti Czadrów. Vede do ulice Lubawska, dále do ulice Jeleniogórska a dále do ulic Przemysłowa, Magazynowa a Towarowa. Zde se trasa větví. První úsek vede ulicí Bohaterów Getta, Lipovou alejí a ulicí Zámkova až k hranici města směrem na Ptaszków. Druhá větev vede lesem na sídliště Antonówka. Kamennohorská cyklosteza se napojuje na cyklostezku vedoucí do malebného města Krzeszów.

GMINA WIEJSKA MARCISZÓW / OBEC MARCISZÓW

Gmina leży w Sudetach Zachodnich, na terenie Kotliny Marciszowskiej na pograniczu Rudaw Janowickich, Kotliny Kamiennogórskiej i Gór Wałbrzyskich.

Obec se nachází v Západních Sudetech, v Marciszowské kotlině na rozhraní Rudawy Janowické, Kamennohorské kotliny a Wałbrzyských hor.

Kolorowe Jeziorka

Na terenie Rudawskiego Parku Krajobrazowego miejscem wypoczynku i atrakcją turystyczną są trzy urokliwe jeziorka. Powstały one na rzecz których wysokościach na stoku Wielkiej Kopy, w wyrobiskach pokopalnianych dawnych kopalni pirytu. Od składu chemicznego dna, wody jeziorek przybierają kolory purpury, zieleni i szmaragdu. Prowadzą do nich szlaki turystyczne z Wieściszowic i Raszowa. Znajdzie się tu ścieżka dydaktyczna „Zielonym szlakiem przez Kolorowe Jeziorka" z czterema stanowiskami. Kolorowe Jeziorka znalazły się na III miejscu plebiscytu „7 nowych cudów Polski" organizowanym przez National Geographic Traveler w 2011 roku.

Barevná Jezírka

Tři půvabná jezírka v CHKO Rudawy jsou místem odpočinku a turistickou atrakcí. Vznikly v různých výškách na svahu Velké kopy v důlních výkopech bývalých pyritových dolů. Podle chemického složení dna získávají vody jezer fialovou, zelenou a smaragdovou barvu. Vedou k nim turistické stezky z Wieściszowic a Raszowa. Je zde naučná stezka „Zelená stezka barevnými jezery" se čtyřmi zastávkami. Barevná Jezírka se v roce 2011 umístila na 3. místě v anketě „7 nových divů Polska", pořádané časopisem National Geographic Traveler.

Pałac w Ciechanowicach

Pałac znajduje się w pobliżu Rudawskiego Parku Krajobrazowego. Był to średniowieczny dwór obronny przebudowany na pałac w XV wieku oraz w 1846 roku przez właściciela Fryderyka Bernarda von Prittwitz. Po II wojnie światowej działały w nim koszary Wojska Polskiego, Państwowe Gospodarstwo Rolne, ośrodek kolonijny, dom dziecka i szkoła. Od 2004 roku opuszczony budynek niszczał. Od 2010 do 2022 roku nowy właściciel przywrócił go do dawnej świetności. Zakończone zostały prace konserwatorskie przy renesansowych i barokowych nawarstwieniach malarskich i wszelkie inne prace remontowe wewnątrz obiektu. To renesansowo-barokowy pałac na rzucie prostokąta z kolumnowym portalem wejściowym, odbudowaną wieżą, dachem z lukarnami i murowanym gankiem. We wnętrzu zachowały się zabytkowe: sklepienia kolebkowe i krzyżowe, stiuki, kamienne kominki, drzwi, obramienia okien, portale, balustrady, drewniane boazerie i cenne freski ścian i sufitów z XVI–XIX wieku. 7 hektarowy park podzielono na 3 ogrody: francuski, angielski i włoski, odtworzono fosę, most, amfiteatr, fontanny i świątynię dumania tzw. Arkadię. Po przeciwnej stronie na Wzgórzu Parkowym posadowiona jest wieża widokowa, architektonicznie nawiązująca do pałacu.

Zámek v Ciechanowicích

Palác se nachází v blízkosti chráněné krajinné oblasti Rudawy. Jedná se o středověkou opevněnou tvrz se dvorem, která byla nejprve v 15. století a pak znovu v roce 1846 přestavěná jejím majitelem Friedrichem Bernardem von Prittwitz na zámek. Po druhé světové válce zde byla kasárna polské armády, státní zemědělský statek, táborové středisko, sirotčinec a školu. Od roku 2004 opuštěná budova chátrá. V letech 2010 až 2022 ji nový majitel obnovil do její bývalé krásy. Byly dokončeny renovační práce na renesančních a barokních malbách a všechny další renovační práce v budově. Jedná se o renesanční a barokní zámek s obdélníkovým půdorysem se sloupovým vstupním portálem, rekonstruovanou věží, střechou s vikýři a zděnou verandou. V interiéru se dochovaly valené a křížové klenby, štuky, kamenné krby, dveře, okenní rámy, portály, balustrády, dřevěné obložení a cenné nástěnné a stropní fresky z 16.-19. století. Sedmihektarový park byl rozdělen na tři zahrady: francouzskou, anglickou a italskou, byl zrekonstruován příkop, most, amfiteatr, fontány a chrám rozjímání, tzv. Arkádie. Na protější straně, na Parkovém vrchu, se nachází rozhledna, která se architektonicky podobá zámku.

Epitafy w kościele św. Katarzyny w Marciszowie

Najcenniejszym zabytkiem Marciszowa jest gotycki kościół św. Katarzyny, pierwotnie wzmiankowany w 1335 roku. Prawdopodobnie wzniesiony ok. 1378 roku. Wewnątrz kościoła są pozostałości pierwotnego wyposażenia z XIV w., część gotyckiego kamiennego ołtarza, portal do zakrystii oraz kamienne sakramentarium. Pozostałe wyposażenie to barokowa polichromowana ambona z drugiej połowy XVIII w. i drewniany polichromowy chór muzyczny z 1850 r. W kościelnych ścianach zewnętrznych znajduje się unikatowy zespół kilkunastu renesansowych płyt nagrobnych znanego śląskiego rodu von Zedlitz. Pochodzą one z lat 1573-1580, gdy kościół służył ewangelikom. Na cmentarzu przy kościele znajdują się stare nagrobki, nawet z pierwszej połowy XIX w.

Epitafy w kostele sv. Kateřiny v Marciszowě

Nejcennější památkou v Marciszowě je gotický kostel svaté Kateřiny, původně zmiňovaný v roce 1335, postavený pravděpodobně kolem roku 1378. Uvnitř kostela se nacházejí zbytky původního vybavení ze 14. století, část gotického kamenného oltáře, portál do sakristie a kamenné sakramentárium. K dalšímu vybavení patří barokní polychromovaná kazatelna z druhé poloviny 18. století a dřevěný polychromovaný chór z roku 1850. Ve vnějších zdech kostela se nachází unikátní soubor několika renesančních náhrobků známého slezského rodu von Zedlitz. Pocházejí z let 1573-1580, kdy kostel využívali evangelíci. Na hřbitově vedle kostela jsou staré náhrobky, dokonce z první poloviny 19. století.

Żwirownia w Sędzisławiu

Zbiornik w Sędzisławiu to bardzo duży akwen wodny powstały w pożwirowym wyrobisku. Wokół łowiska panuje cisza i spokój, co sprzyja prywatności i zachęca do wędkowania. Wytrawni wędkarze mogą tu łowić sumy i karpie oraz sandacze i szczupaki. Na mniej wymagających czeka dużo krąpi, leszczy i płoci.

Štěrkovna v Sędzisławi

Nádrž v Sędzisławi je velmi rozsáhlá vodní plocha vytvořená ve štěrkovně. Okolí lovišť je tiché a klidné, což podporuje soukromí a rybaření. Nároční rybáři mohou chytat sumce a kapry, ale i candáty a štiky. Méně nároční rybáři zde najdou spoustu kaprů, cejnů a plotic.

Wieża na Górze Poręba w Pasterniku

Niewielka Góra Poręba (671 m n.p.m.) to najwyższy szczyt Grzbietu Wschodniego Gór Kaczawskich o pięknych walorach widokowych. Nie prowadzi na niego żaden szlak, jednak zaledwie kilkanaście minut potrzebnych jest na zdobycie owego szczytu, na górze którego znajduje się radar meteorologiczny instytucji Meteorologii i Gospodarki Wodnej- charakterystyczna biała wieża z okrągłą kopułą, a także pozostałości po 352. kompani radiotechnicznej- hangary, bunkry, ogrodzenie z betonu i zasieki z drutu kolczastego.

Věž na hoře Poręba v Pasterniku

Nevelká hora Poręba (671 m) je nejvyšším vrcholem východního hřebene Kačavských hor. Je to neznámý vrchol s krásnými výhledy. Nevede k němu žádná stezka, ale na vrchol, na kterém se nachází meteorologický radar Ústavu meteorologie a vodního hospodářství - charakteristická bílá věž s kulatou kopulí, a také pozůstatky 352. radiotechnické roty - hangáry, bunkry, betonový plot a oplocení z ostnatých drátů, se dostanete za několik minut.

Kaplica Maryjna w Nagórniku

Przy czarnym szlaku na uroklivych polach wsi Nagórnik, w 2016 roku na kamiennym fundamencie zbudowano drewnianą kaplliczkę krytą gontem, kryjącą figurę Maryi. Nieopodal kapliczki znajduje się studnia głęboka na kilka metrów z kołowrotem i ręczną pompą. Woda ze studni jest zdatna do picia, posiada cechy wód szczawiowych.

Mariánská kaple v obci Nagórnik

U černé stezky v půvabných polích obce Nagórnik byla v roce 2016 postavena dřevěná šindelová kaple na kamenném základu, která ukrývá sochu Panny Marie. V blízkosti kaple se nachází několik metrů hluboká studna s vrátkem a ruční pumpou. Voda ze studny je pitná a má vlastnosti kyselek.

GMINA WIEJSKA KAMIENNA GÓRA / OBEC KAMENNÁ HORA

Teren gminy Kamienna Góra okala ze wszystkich stron miasto Kamienna Góra. Większa część gminy leży w Kotlinie Kamiennogórskiej, przez którą przepływa rzeka Bóbr. Gminę otaczają mniejsze pasma Sudetów, w których znajdują się jej granice, tj. po stronie północnej Rudawy Janowickie, po stronie północno - wschodniej Góry Kamienne, od południowego wschodu Zawory. Na południowym zachodzie w granicach gminy leży północna część Gór Kruczych, granica południowo - zachodnia w Lasockim Grzbiecie, zaś zachodnia spoczywa na wschodniej granicy Karkonoszy.

Oblast obce Kamenná Hora je ze všech stran obklopena městem Kamenná Hora. Větší část obce leží v kamennohorské kotlině, kterou protéká řeka Bobr. Obec je obklopena menšími pohořími Sudet, v nichž se nacházejí její hranice, tj. na severní straně Jizerské Rudohoří (Rudawy Janowickie), na severovýchodní straně Kamenných horami (Góry Kamienne) a na jihovýchodní straně Zaworu. Na jihozápadním území obce se nachází severní část Krušných hor, jihozápadní hranici tvoří Lisečinský hřbet a západní hranice se opírá o východní hranici Krkonoš.

Europejska perła baroku – pocysterski kompleks klasztorny w Krzeszowie i ścieżka rowerowa

Początki wsi Krzeszów wiążą się z księżną Anną, żoną Henryka Pobożnego, która w 1242 roku przekazała Krzeszów benedyktynom z czeskich Opatowic. W 1292 roku książę Bolko I sprowadził tu cystersów z Henrykowa. Od tego momentu do kasacji zakonu w 1810 roku, wieś i jej okolice związane były z opactwem. Złoty okres zakonu to przełom XVII i XVIII wieku, kiedy to powstał barokowy zespół klasztorny z majestatyczną Bazyliką Mniejsza pw. Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny. Bazylika urzeka pięknem i harmonią fresków, obrazów i rzeźb, ale też skalą i rozmachem budowli. Jej ponad 70-metrowe wieże stanowią charakterystyczną cechę lokalnego krajobrazu. Centralną część ołtarza Bazyliki stanowi ikona Matki Boskiej łaskawej z XIII wieku, najstarszy wizerunek Madonny w kraju i jeden z pięciu najstarszych w Europie, koronowany w 1997 roku przez papieża Jana Pawła II. Po wschodniej stronie kościoła znajduje się Mauzoleum Piastów Świdnicko-Jaworskich, którego wnętrza są bogato zdobione freskami i marmurami. Spoczywają w nim m.in. Bolko I Surowy oraz jego wnuk Bolko II Mały i inni członkowie rodziny książęcej. Po lewej stronie bazyliki znajduje się natomiast Kościół św. Józefa z wnętrzem zdobionym pięknymi freskami. Niedaleko opactwa w